

Griffienummer 1928 /2021
Datum van uitspraak 07 JUNI 2021
Notitienummer parket DE66.L5.5909/16/BW48 Rolnummer 19D000731

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

2331 1. _____ geboren te _____ (vl.)
op _____, wonende te _____
van Belgische nationaliteit

⇒ Ter terechtzitting van 26 april 2021 in persoon aanwezig, bijgestaan
door mr. _____ loco mr. _____ advocaat te _____

2332 2. _____ geboren te _____ op _____
wonende te _____ van Belgische
nationaliteit

⇒ Ter terechtzitting van 26 april 2021 vertegenwoordigd door mr.
loco mr. _____ advocaat te _____

1. TENLASTELEGGINGENDe eerste en de tweede

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend
als _____ eigendom van _____
geboren te _____ op _____ wonende te _____ en _____
geboren te _____ op _____ wonende te _____ bij
aankoopakte van 20.06.2012, verleden door _____
notaris _____ te _____ ;

meer bepaald een reliëfwijziging te hebben uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2016 tot 12.09.2016 (st. 3, 7, 10, 19, 28)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend
als _____ eigendom van _____
geboren te _____ op _____ wonende te _____ en _____
geboren te _____ op _____ wonende te _____ bij
aankoopakte van 20.06.2012, verleden door notaris _____ te _____ ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald een keermuur te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.01.2016 tot 12.09.2016 (st. 3, 7, 10, 19, 28 en 39)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 26 april 2021.

De behandeling van de zaak werd van bij het begin hernomen, omwille van de gewijzigde samenstelling van de rechtbank.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

De feiten situeren zich voor de beide beklaagden in de periode van 1 januari 2016 tot 12 september 2016. Deze feiten zijn, voor zover bewezen, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 11 september 2016. De te last gelegde feiten betreffen een wanbedrijf met een verjaringstermijn van vijf jaar. Sindsdien is geen vijf jaar verstreken. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 17 februari 2014 verleende het college van de gemeente een vergunning af voor het bouwen van drie woningen in de De aanvraag werd ingediend door tweede beklagde op 23 december 2013. In de vergunning werd onder meer opgenomen dat er tot op twee meter van de perceelsgrenzen geen reliëfwijzigingen mochten worden aangebracht ten opzichte van het natuurlijke maaiveld. Op de perceelsgrenzen dienden hagen aangeplant te worden. (achteraan minimum voor 80 %)

Het perceel was elk voor de helft eigendom van beklagden.

De vergunning werd vervallen verklaard op 17 februari 2016 bij gebrek aan uitvoering.

2.

deed op 12 september 2016 melding van een reliëfwijziging aan het onbewoond perceel gelegen in de grenzend aan zijn tuin. Er bleek hiervoor geen vergunning te zijn.

Eerste beklagde, verklaarde op 16 september 2016 dat hij samen met tweede beklagde eigenaar was van de grond. Ze hadden een bouwvergunning voor drie woningen op dit perceel. Hij dacht dat deze reliëfwijziging en de plaatsing van de betonnen muur mee waren opgenomen in de bouwvergunning. Ze hadden deze werken zelf uitgevoerd begin 2016. Voor de werken was er gesproken met alle burens. Er was een regularisatie aan de gang. Tweede beklagde had deze werken niet opgevolgd en was de laatste jaren zelfs niet meer ter plaatse geweest.

Tweede beklagde verklaarde op 16 september 2016 dat hij mede-eigenaar was van het braakliggend terrein. Hij verklaarde dat hij de bouwaanvraag en bouwvergunning niet mee had opgevolgd. Hij wist ook niet wanneer de werken waren uitgevoerd.

Bij brief van 31 mei 2016 bevestigde architect aan (op het adres van tweede beklagde) dat de stabiliteit van de ondergrond voor de woningen onvoldoende was om de werken veilig uit te voeren. Het was niet denkbeeldig dat een gedeelte van het talud zou afschuiven. Daarom was er voor geopteerd om eind november achteraan op het terrein een grondkerende wand uit te voeren.

3.

Op 28 maart 2017 werd er contact opgenomen met eerste beklagde om de stand van de regularisatie na te gaan. Hij verklaarde landsmeters te hebben ingeschakeld. Alle eigenaars van de aangrenzende percelen hadden een akkoord ondertekend met de plaatsing van de muur. Een regularisatieplan was in opmaak door de architect.

Op 2 september 2017 bleek er nog steeds geen regularisatieaanvraag te zijn ingediend.

4.

Het college van de gemeente leidde een herstellvordering in. Het college vorderde het herstel in de oorspronkelijke staat, namelijk het afvoeren van de grond en het verwijderen van de keerwanden. Er werd tevens een dwangsom gevorderd van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van het herstel. Er was een positief advies van de Hoge Raad voor het handhavingsbeleid. Er werd gemotiveerd dat de aanpalende woningen die slechts een zeer beperkte koer/achtertuin hebben geconfronteerd werden met een ontsierende keerwand die leidde tot verminderde lichtinval en mogelijke privacy hinder na toekomstige bebouwing.

5.

Beklaagden werden gedagvaard voor de zitting van 29 april 2019. De behandeling van de zaak werd meermaals uitgesteld met het oog op een regularisatie.

diende een aanvraag in op 17 maart 2020. De aanvraag werd geweigerd op 8 juni 2020. De aanvraag was niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften (onder meer geen hagen voorzien), er was niet voldaan aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening, er was een bezwaarschrift ingediend door de aanpalende eigenaar die terecht meende dat zijn privacy zou worden geschonden, er kon op de plannen niet worden nagegaan hoeveel verharding er zou worden aangebracht en de parkeerplaatsen leken te klein om er voor te zorgen dat de wagens volledig op privéterrein zouden staan, een keermuur kon enkel worden toegelaten bij een vergunde reliëfwijziging.

De deputatie van weigerde de vergunning in beroep op 1 oktober 2020. Hiertegen werd een vernietigingsberoep ingediend bij de Raad voor de Vergunningsbetwistingen op 23 november 2020. Deze procedure zou nog hangende zijn. Ondertussen zou er een overleg met de gemeente Temse zijn waaruit de wil zou blijken om de keermuur te regulariseren.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagden moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het uitvoeren van een reliëfwijzigingen zonder vergunning en het optrekken van een keermuur zonder vergunning in de periode van 1 januari 2016 tot 12 september 2016.

2.

Beklaagden verzochten om een uitstel om de uitspraak van de Raad van de Vergunningsbetwistingen af te wachten. De rechtbank gaat hier niet op in. De feiten zijn reeds van 2016 en beklagden hebben gedraald om een vergunning voor de keermuur aan te vragen.

Zij wisten reeds van in september 2016 dat er een vergunning vereist was en toch hebben zij gewacht tot 17 maart 2020 om een aanvraag in te dienen. Bovendien zijn er nog tal van andere problemen met de vergunning.

3.

Beklaagden verzochten om de vrijspraak. Eerste beklagde meende dat de reliëfwijziging en keermuur minstens impliciet inherent waren aan de bouwvergunning en hij zou een toestemming gevraagd hebben aan de burens. Beklaagde beroept zich ook op een schulditsluitingsgrond, namelijk dat de toestand verbeterd is ten opzichte van vroeger.

Tweede beklagde zou niet hebben meegewerkt aan de bouwvertredingen. Hij zou enkel mede-eigenaar zijn. Het beheer van de grond zou enkel in handen zijn van eerste beklagde.

4.

Uit de stukken van het strafdossier blijkt niet dat de toestand door de keermuur ter plaatse is verbeterd. Het college van de gemeente de deputatie van Oost-Vlaanderen, de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid en een aanpalende buur beoordelen allen de keermuur negatief. Enkel beklagden zelf beoordelen de keermuur als een positief gegeven. Los daarvan, is het verbeteren van een toestand geen bestaande schulditsluitingsgrond.

Het staat vast dat beklagden een indrukwekkende reliëfwijziging uitvoerden en een aanzienlijke keermuur plaatsten zonder vergunning. Het is totaal onaanvaardbaar dat beklagden bij dergelijke grote werken mochten aannemen dat dit impliciet in de vergunning begrepen was. In de vergunning werd bovendien letterlijk opgenomen dat er geen reliëfwijzigingen mogelijk waren zo dicht bij de perceelsgrenzen. Uit niets blijkt dat beklagden zich vooraf geïnformeerd hadden, verkeerd geïnformeerd waren of een goede reden hadden om in de veronderstelling te zijn dat wat zij deden in overeenstemming was met de wet. Dat zij beseften dat zij een grote verandering aanbrachten die negatieve gevolgen kon hebben voor de burens, blijkt uit het feit dat zij navraag deden bij de burens of zij akkoord gingen met de keermuur en reliëfwijziging. Beklaagden hoopten er duidelijk op dat ze op die manier klachten konden vermijden waardoor hun wederrechtelijk handelen niet zou worden ontdekt. Een toestemming van de burens is zowel juridisch als in de feiten niet evenwaardig aan een vergunning nu burens geen oog hebben voor het grotere plaatje van de goede ruimtelijke ordening, de stedenbouwkundige voorschriften, waterhuishouding, enzomeer.

Door de reliëfwijziging uit te voeren en de keermuur te plaatsen zonder vergunning handelden beklagden in strijd met wat een normaal voorzichtig en vooruitziend persoon in dezelfde omstandigheden zou hebben gedaan.

Ook tweede beklagde maakte zich schuldig aan dit misdrijf. Hij maakt niet aannemelijk dat hij totaal nergens van op de hoogte is en geen noodzakelijk hulp verleende om het misdrijf mogelijk te maken. Hij is mede-eigenaar van het perceel, hij deed de oorspronkelijke aanvraag voor de bouw van de drie woningen en het was aan hem dat de architect een brief schreef om te melden dat de keermuur noodzakelijk was om veilig te kunnen bouwen.

De schuld van beide beklagden aan de tenlasteleggingen A en B staat vast.

|

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagden overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagden handelden louter in hun eigen belang in strijd met de regels die de ruimtelijke ordening, die in het belang is van eenieder, zowel huidige als toekomstige generaties, beogen te organiseren. Beklaagden hadden de bedoeling door het ophogen van het terrein het terrein rendabel te maken door de bouw van de woningen mogelijk te maken. Zij wilden duidelijk niet wachten op een bijkomende vergunning en begonnen met de werken om tijd en moeite te besparen en een eventuele afwijzing van de aanvraag te vermijden.

Beklaagden hadden geen voldoende aandacht voor de gevolgen die een dergelijk grote wijziging van hun perceel kon meebrengen.

Gelet op de aard en ernst van de feiten zijn er geen redenen om beklaagden de in ondergeschikte orde gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen. De op te leggen geldboetes, zoals hierna bepaald, zijn ook niet van aard enige sociale reclassering van beklaagden in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van beklaagden te bewerkstelligen.

In het voordeel van beklaagden houdt de rechtbank rekening met het feit dat zij nog steeds een blanco strafrechtelijk verleden hebben.

4. HERSTEL

De eiser tot herstel, namelijk het college van de gemeente vordert het herstel ten aanzien van beide beklaagden. Deze herstellvordering wordt conform artikel 7.7.5 VCRO verdergezet door de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur van de gemeente

De burgemeester vordert het herstel in oorspronkelijke staat, meer concreet het afvoeren van de grond en het verwijderen van de keerwanden.

Deze herstellvordering verkreeg een positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, thans Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

Het blijkt niet dat de reliëfwijzigingen en de keermuur reeds werden verwijderd. De herstellvordering is nog actueel.

De herstellvordering is voldoende gemotiveerd, wettig en niet kennelijk onredelijk. Ze is gegrond. Het betalen van een meerwaarde of het uitvoeren van aanpassingswerken volstaat niet om de plaatselijke ordening te herstellen.

Overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO dient te worden beslist dat zowel de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur als de burgemeester van de gemeente ambtshalve in de uitvoering van het herstel kunnen voorzien indien beklagden in gebreke blijven.

De burgemeester vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van het herstel te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het talmen van beklagden in het verleden om te regulariseren of een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand veroorzaakt door het misdrijf wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke beklagden reeds kon overgaan tot de uitvoering van het herstel en iets ruimere termijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385bis, laatste alinea Ger.W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zal verbeuren.

Bij het bepalen van de hersteltermijn houdt de rechtbank er rekening mee dat er nog geen uitspraak van de Raad voor de Vergunningsbetwisting.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSpraak

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van _____ en _____

OP STRAFGEBIED**1.**

De rechtbank:

- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **3.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2.

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **3.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 50 opdecimen (x6);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- Wijst tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

|

- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **325,51 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- verklaart de herstellvordering van de burgemeester van de gemeente toelaatbaar en gegrond zoals hierna bepaald;
- beveelt aan _____ en _____ het herstel in oorspronkelijke staat op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ namelijk: het ongedaan maken van de reliëfwijziging door het verwijderen en legaal afvoeren van de grond en het verwijderen van de keermuur;
- bepaalt ten aanzien van beklagden de **termijn voor de uitvoering van de werken op 15 maanden** nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen;
- zegt voor recht dat ten aanzien van elk van de beklagden een **dwangsom van 100 euro** zal verbeuren **per dag vertraging** in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van twintig maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen, wat geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek;
- zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.6 VCRO de burgemeester van de gemeente _____ onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengen als zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig hebben uitgevoerd;
- zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van de gemeente _____ indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn vrijwillig uit te voeren, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4 §1, op kosten van de veroordeelden.

en laatste blad

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **ZEVEN JUNI TWEEDUIZEND EENENTWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van   substituut-procureur des Konings
Met bijstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **08 JUNI 2021**
De griffier-hoofd van dienst,

 griffier-hoofd van dienst

